

Όταν κάνεις το καλό, ζήτα απόδειξη, μην τυχόν και ο παράδεισος δουλεύει σαν την εφορία.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
Ζητείται έντιμος
μεσολαβητής

Όπως γράψαμε την Τετάρτη, η τελευταία φορά που επιστρατεύθηκε ο κ. Βλάχος για να βοηθήσει στη λύση του "εκκλησιαστικού" ήταν το 1976, όταν διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας στο Σίδνεϊ ήταν ο οικονομολόγος, Αθανάσιος Πάικος, ένας άνθρωπος με ευρεία μόρφωση και με τον οποίο ο κ. Βλάχος είχε συνδεθεί φιλικά. Παραμονές 25ης Μαρτίου πρότεινε να μιλήσει αυτός στον Αρχιεπίσκοπο κ. Στυλιανό και ο κ. Βλάχος στους κοινοτικούς για να τους πείσουν ν' αρχίσουν διαπραγματεύσεις για συμφιλίωση.

Ο κ. Βλάχος, λοιπόν, μίλησε στον τότε πρόεδρο της Κοινότητας κ. Χρήστο Γεωργόπουλο, που δεχθηκε να συναντηθεί με τον Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος στο μεταξύ είχε δείξει προθυμία για μια τέτοια συνάντηση. Εξάλλου, στην κηδεία του πρώην ιερέα της Κοινότητας, Κοσμά Κλαβίδη, ο αξεχαστος Γιώργος Παπαναστασίου με τον ιδιαίτερο του Αρχιεπισκόπου πλησίασαν τον κ. Βλάχο και του είπαν ότι ο κ. Στυλιανός ήθελε να τον δει. Ο κ. Βλάχος συνάντησε για πρώτη φορά τον Αρχιεπίσκοπο και χαρακτηρίζει τη συνομιλία τους πολύ φιλική. Συμφώνησαν πως είναι καιρός να λυθεί το "εκκλησιαστικό" για να ηρεμήσει η παροικία και ο Αρχιεπίσκοπος δήλωσε πως θα χαρεί αν βρεθεί ο τρόπος να γίνει αυτό.

«Θα ήθελα να συναντήσω τους κοινοτικούς, αλλά με έναν όρο: να έρθει όλο το συμβούλιο, όχι ένας ή δύο, γιατί δεν θέλω αυτά που θα πω να διαστρεβλωθούν. Δυστυχώς, έχω εξακριβώσει πολλές φορές πως όταν δεν υπάρχουν μάρτυρες γίνεται διαστρέβλωση αυτών που λέω. Σε παρακαλώ, λοιπόν, πες τους πως θα συναντηθώ μόνο με όλο το συμβούλιο της Κοινότητας».

Ο κ. Βλάχος μετέφερε το μήνυμα του κ. Στυλιανού στους κοινοτικούς και περίμενε την απάντησή τους, όταν σε μια δεξίωση στην Ελληνική Λέσχη προς τιμήν του νεοεκλεγέντος πρωθυπουργού, Μάλκομ Φρέιζερ, τον τράβηξε από το χέρι ο γε-

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Κόσμια και.. μη

νικός πρόξενος, κ. Κωνσταντής και του λέει:

«Σταύρο, τα έμαθα όλα για την κίνηση που κάνεις και σε παρακαλώ να τ' αφήσεις σ' εμένα».

Ο κ. Βλάχος, μετά χαράς παρέδωσε την πρωτοβουλία για τη συμφιλί-

χρήμα και δεν την ταλαιπωρούσαν δεσποτάδες που ξεμπαρκάρουν κατά καιρούς στην Αυστραλία.

Η Συμφωνία τής Αθήνας που είχε αποδεχτεί το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ήταν μια χρυσή ευκαιρία για συμφιλίωση, αλλά ενώ ύστερα από

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

“Εκκλησιαστικό”: Δύσκολη αλλά όχι αδύνατη η λύση

ωση στον κ. Κωνσταντή, αλλά μέχρι τώρα δεν ξέρει τι ακουλούθησε και ναυάγησε η προσπάθεια.

Πάντως, σε γενικές γραμμές, η ιστορία δίκαιωσε τον κ. Βλάχο. Όπως γράψαμε, ο κ. Βλάχος είχε προτείνει ν' αφήσει η κοινότητα κατά μέρος το "εκκλησιαστικό" και να κάνει έργο στους κοινωνικούς και πολιτιστικούς τομείς. Πού διαπρέπει σήμερα η Κοινότητα; Σ' αυτούς ακριβώς τους τομείς. Τον κοινοτικό θεσμό - και την Κοινότητα - δεν έσωσαν η αποσκίρτηση και οι κόντρες με την Αρχιεπισκοπή, αλλά τα σχολεία, το Φεστιβάλ, το Γηροκομείο, η αγορά της Λέσχης, το τμήμα κοινωνικής πρόνοιας κλπ. Αν κάποιοι εμπνευσμένοι ηγέτες της δεν δημιουργούσαν όλα αυτά τα μεγάλα έργα, η Κοινότητα θα είχε μείνει μόνο με τις εκκλησίες και μια χούφτα θρησκόληπτους.

Μόνο όσοι φορουν παρωπίδες δεν μπορούν να δουν πως η Κοινότητα θα είχε πετύχει απείρως περισσότερα και θα βρισκόταν σε πιο ανθηρή οικονομική κατάσταση, αν επί 50 χρόνια τα συμβούλιά της δεν σπαταλούσαν πολύτιμο χρόνο και

μαχητικές γενικές συνελεύσεις εγκρίθηκε από τα μέλη τής Κοινότητας, για άλλη μια φορά η συμπεριφορά τής Κοινότητας Αδελαιίδας αποδείχτηκε μοιραία. Αφού την απέρριψε και την ακολούθησαν οι μικρές Κοινότητες, η Συμφωνία τής Αθήνας ήταν πια νεκρό γράμμα, γι' αυτό έχω σοβαρές αμφιβολίες για τις πραγματικές προθέσεις τής Κοινότητας Αδελαιίδας για λύση τού "εκκλησιαστικού". Δεν μπορώ ακόμη να καταλάβω γιατί πρέπει πάντα η δική μας Κοινότητα να είναι αλληλέγγυη στην Κοινότητα Αδελαιίδας και ποτέ αυτή στην Κοινότητά μας.

Παρόλα αυτά, πιστεύω ακράδαντα ότι οι ηγέτες τής Κοινότητας είναι ειλικρινείς στις προθέσεις τους για συμφιλίωση με την νόμιμη Εκκλησία και παραδέχονται πως είναι η μόνη σωστή λύση. Επειδή γνωρίζω 20 χρόνια αυτούς τούς ηγέτες μπορώ να πω ότι ο πρόεδρος Χάρης Δανάλης δεν βλέπει άλλη λύση. Πριν πολλά χρόνια είχαμε συναντηθεί σε χοροεσπερίδα των Κώνων και τον ρώτησα γιατί θέλει να προσχωρήσει η Κοινότητα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Η απάντησή του ή-

ταν "εμείς προτιμούμε τον Στυλιανό, αλλά αφού δεν μάς θέλει αυτός, τί άλλη επιλογή έχουμε;".

Με τον γραμματέα τής Κοινότητας, Μιχάλη Τσιλίμο, έχουμε βρεθεί σε αντίπαλα στρατόπεδα στη μάχη για την Συμφωνία τής Αθήνας, αλλά είναι ισχυρός ηγέτης και δεν αμφισβητώ την τιμιότητα, ούτε την ειλικρίνειά του. Ο κ. Τσιλίμος μού είπε στην εκπομπή τού 2ΜΜ "Η επικαιρότητα παντού και πάντα" ότι η συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή είναι η μόνη σωστή λύση και πιο σημαντικά, είναι διατεθειμένος να υποστηρίξει την αλλαγή τού καταστατικού για να αφαιρεθεί το διαβόητο άρθρο 6 που δίνει το δικαίωμα στην Κοινότητα να διορίζει Αρχιεπισκόπους!

Ενας άλλος ηγέτης με τον οποίο έχουμε συγκρουστεί στο παρελθόν, αλλά δεν αμφισβητώ την τιμιότητα και ειλικρίνειά του είναι ο ηγέτης τού ΠΑΣΟΚ στο Σίδνεϊ, Δημήτρης Φούντας, που και αυτός μού είπε ότι θα υποστήριζε αλλαγή τού καταστατικού. Αναφέρω αυτά τα ονόματα επειδή θα παίξουν αποφασιστικό ρόλο σε μια προσπάθεια συμφιλίωσης με την Αρχιεπισκοπή και θα χρειαστεί το 75% των ψήφων σε μια έκτακτη γενική συνέλευση.

Γι' αυτό πιστεύω ότι η συμφιλίωση είναι εφικτή εφόσον ο Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός, αποφασίσει να βάλει τέλος στο διχασμό με βάση τη Συμφωνία τής Αθήνας. Επειδή ο Αρχιεπίσκοπος έχει κάθε λόγο να υποπτεύεται τους κοινοτικούς από την άσχημη εμπειρία με έναν από αυτούς, που ενώ διαπραγματευόταν μαζί του μια συμφωνία τον "κάρφωνε" κανονικά στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, χρειαζόμαστε έναν έντιμο μεσολαβητή αποδεκτό από τον κ. Στυλιανό και την κοινοτική ηγεσία. Αν δεν βρεθεί κάποιος εδώ, ίσως η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να στείλει έναν έμπειρο διαπραγματευτή που θα συμβάλει αποφασιστικά να βρεθεί η λύση που θα πανηγυρίσουμε σαν παροικία και σαν Έλληνες. Μισός αιώνας διχασμού είναι αρκετός και έρχονται τα δύσκολα καθώς η ομογένεια θα φθίνει και άλλες εθνότητες θα ανταγωνίζονται επικίνδυνα την επιρροή μας.

* Καλό!

Ο σύζυγος κάθεται στον καναπέ στο σαλόνι κάνοντας συνεχώς ζάπινγκ ανάμεσα σε δυο κανάλια όταν από το βάθος ακούγεται η φωνή της συζύγου:

- Τι κάνεις Κώστα, θα την κάψεις την τηλεόραση...
- Τι να κάνω ρε γυναίκα; Αφού βάλανε το μπάσκετ μαζί με την τσόντα και δεν ξέρω ποιο από τα δυο να δω...
- Τη τσόντα δεσ, μπάσκετ ξέρεις...

Ποιός σκότωσε την πολιτική καριέρα τού Ραντ;

Οι ηθικοί αυτουργοί κρύβονται και οι εκτελεστές δημοσιογράφοι λένε με θράσος ότι δεν φταίνε οι μεγιστάνες των ορυχείων για το δραματικό τέλος τής πολιτικής καριέρας τού Κέβιν Ραντ. Τελικά, όπως πάντα, μίλησε το χρήμα και ειδικά τα \$100 εκατομμύρια δολάρια σε διαφημίσεις τρομολαγνείας για να εκφοβιστούν οι ψηφοφόροι, όπως έγινε σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις. Οι πιο θρασείες από αυτούς ρίχνουν την ευθύνη στην Τζούλια Γκίλαρντ και το Εργατικό Κόμμα που δήθεν πρόδωσαν τον ηγέτη τους.

Όμως, η απόλυση τού κ. Ραντ ήταν κίνηση σωτηρίας μπροστά στο φάσμα εκλογικής ήττας, ύστερα από την επικίνδυνη πτώση τής δημοτικότητάς του και τού κόμματος.

Αλλά και ο ίδιος ο πρώην πρωθυπουργός δεν είναι άμοιρος ευθυνών και όσοι διαβάζετε αυτή τη στήλη ίσως θυμάστε ότι είχαμε προβλέψει την αντικατάστασή του όταν μάς εξόργισε η αμέλειά του να αντιμετωπίσει κατά μέτωπο τον Τόνι Αμποτ που είχε αφήσει επί δύο μήνες να μονοπωλεί τα ΜΜΕ.

Ο κ. Ραντ είχε την ευκαιρία να διαλύσει το κοινοβούλιο και να κηρύξει εκλογές όταν μεσουρανούσε και δεν το έκανε. Αν το είχε κάνει, σήμερα θα ήταν ακόμη πρωθυπουργός και πιο σημαντικό, θα έλεγχε την Γερουσία για να περάσει όλα τα νομοσχέδια ακόμη και την φορολογία των μεγιστάνων που τον τιμώρησαν πολύ σκληρά για το θράσος του να απαιτεί να πληρώνουν φόρους.

Με τον κ. Ραντ διαφωνήσαμε στο παρελθόν, όμως οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι στο σύντομο διάστημα σαν πρωθυπουργός έσωσε την χώρα από καταστροφική οικονομική κρίση και άγγιξε με τρυφερότητα τούς μη προνομιούχους συνταξιούχους και τις εργαζόμενες οικογένειες με μικρά εισοδήματα. Ο τρόπος που του συμπεριφέρθηκαν οι σύντροφοί του δεν ήταν ο καλύτερος, αλλά αυτά έχει η πολιτική όπου το αίσθημα τής αυτοσυντήρησης είναι πολύ ισχυρό.

